

TRNKOBRANÍ II.

Je jak trnky, tvůj polibek,

a když tě snídám, v mracích zraje řeka, páchne z ní
slz, spermatu, krve vztek a už se stmívá, vyliďňuje
a náplavka si kleká a tvůj lokaj Vítr, po čertech
ledový, letí zpěněnou Vltavou,

lovce múz loví jejich vlastní hlavou a tisíckrát za
slovo je chytne a tisíckrát siločárou tvou do pekel
horoucích pošle a zítra zas a nanovo –

Jak trnky je tvůj polibek, když tě snídám
a v mracích zraje řeka. Když ty mraky ale na vteřinu
propálí slunce, jasně v nich vidím sebe sama vrahy,
jak po té vodě kamsi krácejí,

jak překračují prahy.